

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 15. kolovoza 2016. [\[Multimedia\]](#)

Marijino Uznesenje je veliko otajstvo

Draga braćo i sestre, dobar dan! Sretna vam svetkovina Uznesenja Marijina na nebo!

U Evanđelju (Lk 1, 39-56) današnje svetkovine Uznesenja Marijina na nebo opisuje se susret između Marije i njezine rođakinje Elizabete, naglašavajući da "usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin"(r. 39). U one dane Marija je pohitila prema malom gradu u blizini Jeruzalema kako bi se susrela s Elizabetom. Danas je, pak, promatramo na njezinu putu prema nebeskom Jeruzalemu, da konačno susretne lice Očevu i ponovno vidi lice svoga Sina Isusa. Mnogo je puta u svom zemaljskom životu prolazila kroz planinska područja, sve do posljednje bolne etape Kalvarije, pridružena otajstvu Kristove muke. Danas je vidimo kako dolazi do Božje gore, "odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda" (Otk 12, 1) – kao što se kaže u knjizi Otkrivenja – i promatramo je kako prelazi prag nebeske domovine.

Bila je prva koja je povjerovala u Sina Božjega i prva je tijelom i dušom uznesena na nebo. Prva je prihvatila i u ruke primila Isusa kad je još bio dijete i prva je prihvaćena u njegove ruke i uvedena u Očevu vječno Kraljevstvo. Marija, ponizna i jednostavna djevojka iz zabačenog sela na periferiji Rimskoga carstva, upravo zato što je prihvatila i živjela evanđelje Bog joj je dopustio da za čitavu vječnost bude uz Sinovo prijestolje. Tako Gospodin silne zbacuje s prijestolja a uzvisuje neznatne (usp. Lk 1, 52).

Marijino Uznesenje je veliko otajstvo koje se tiče svakoga od nas, koje se tiče naše budućnosti. Marija nam, naime, prethodi na putu kojim su se zaputili oni koji su – po krštenju – vezali svoj život uz Isusa, kao što je Marija upravo uz njega vezala vlastiti život. Današnje nas slavlje poziva gledati prema nebu, nagovješćuje "novo nebo i novu zemlju" s pobjedom uskrsloga Krista nad smrću i konačnim porazom zloga. Zbog toga, hvalospjev ponizne djevojke iz Galileje, izražen u himnu "Veliča", postaje pjesma čitavoga čovječanstva, koje se raduje jer vidi Gospodina kako se prigiba nad sve ljude, ponizna stvorenja, i uzima ih sa sobom u nebo.

Gospodin se prigiba nad ponizne, da ih podigne, kao što se kaže u himnu "Veliča". Taj Marijin hvalospjev nas potiče na razmišljanje i o mnogim sadašnjim bolnim situacijama, na poseban način o ženama pritisnutim bremenom života i dramom nasilja, ženama robinjama nadutosti moćnikâ, djevojčicama koje su prisiljene raditi nehumane poslove i ženama koje su prisiljene predavati svoje tijelo i duh požudi muškaraca. Neka im što prije svane početak života u miru, pravdi i ljubavi, iščekujući dan kad će konačno osjetiti ruke koje ih neće poniziti, nego ih s nježnošću podići i voditi putem života, sve do neba. Marija, žena, djevojka koja je toliko propatila u svojem životu, podsjeća nas na te žene koje mnogo pate. I molimo Gospodina da ih on sam uzme za ruku i povede putem života te ih oslobodi od tih ropstava.

A sad se obratimo s povjerenjem Mariji, miloj Kraljici neba i zamolimo je: "Daj nam dane mira, bdi nad našim korakom, daj da ugledamo tvog Sina, puni nebeske radosti" (Himan Druge večernje).

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Kraljici mira, koju danas promatramo u nebeskoj slavi, još jednom povjeravam tjeskobe i boli sve one koji su u tolikim dijelovima svijeta nevine žrtve neprekidnih sukoba. Posebno su mi u mislima stanovnici Sjevernog Kivua, u Demokratskoj Republici Kongo, koji su nedavno pogođeni novim pokoljima, koji se već duže vrijeme čine u sramotnoj tišini i ne privlače čak ni našu pažnju. Te su žrtve, nažalost, tek dio mnogi nevinih koji nisu važni za svjetsku javnost. Neka Marija izmoli svima osjećaje suosjećanja, razumijevanja i želju za skladom.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz različitih zemalja! Posebno pozdravljam mlade iz Villadosea, vjernike iz Credara i Crosare.

Želim ugodnu svetkovinu Velike Gospe svima vama koji ste ovdje prisutni i onima koji su u različitim odmaralištima, kao i onima koji nisu mogli poći na odmor, osobito bolesnima, usamljenima i onima koji ovih dana obavljaju službe koje su neophodne za zajednicu.

Hvala vam što ste došli, i molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!